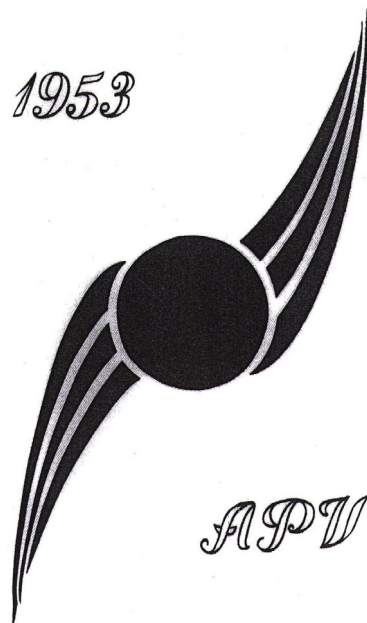

Alavuden Peli-Veikot ry
1953 - 2023

Alavuden Peli-Veikot ry

Nuorekas ja aktiivinen 7-kymppinen seura

Alavuden Peli-Veikot ry toimii edelleen hyvin aktiivisena seurana liikuttamassa jalkapallon, futsalin, jääkiekon sekä pesäpallon harrastajia. Seuralaisina toimii useamman ikäisiä aktiiviharrastajia sekä runsas joukko vanhempia mahdollistamassa nuorten liikkuminen ja pelaaminen. Jalkapallo- ja jääkiekkojaostot saivat pesäpallojaoston mukaan toimintaan 2014. Jokaisella jaostolla on tiivis johtoporukka, jotka pitävät seuran sääntöjä yllä toiminnassa. Jokaisella jaostolla on peli- ja harrastelisisenssejä yli 200 ja kilpailulisenssejä omaavia harrastajia seurassa on lähes 600 kpl. Pohjanmaan Liikunta ja Urheilu ry palkitsi APV:n kunnon seuraksi 2018.

Keskusurheilukenttä ja Aseman jalkapallonurmi on tehokkaassa käytössä jalkapalloväellä ja harjoittelu aloitetaan kevättalvella Kuortaneen futishallissa ja Ähtärin tekonurmella. Jalkapalloilijoiden ikäväksi Aseman Station koki tuhopolton kesällä 2020, uutta huolto- ja katsomorakennusta odotellaan edelleen, uusi huoltorakennus on käytössä keväällä 2024.

Alavus Areenan käyttö on runsasta jääkiekkoilijoilla elokuusta huhtikuulle. Oheis- ja kesäharjoittelua helpottaa lähellä olevat urheilu- sekä monitoimikentät.

Monttu herätettiin uuteen nousuun pesäpallo ”pyhättönä” kun hiekkatekonurmi saatiin yhteistyöhankkeella 2016. Montulla pelataan useita pelejä kun kentälle merkattiin pelikentät niin junnuille sekä aikuisille. Katsomopaikkoja parannettiin ja kannustajat ovat löytäneet kesäpeleihin paikkansa Montulle. Aktiivisen pesäpallon lisääntyessä tarve toiselle junnukentälle paikattiin Tuurin hiekkatekonurmella, joka hankkeena valmistui 2018.

Sisäharjoitteluun salivuorot ovat tiukassa edelleen ja liikuntahallin remontti haastoi kovasti vuosina 2021-23. Sisäkenttien tiloja etsittiin myös lähinaapurikunnista, futsalin miesten II-divisioona peleissä kotikenttänä oli Peräseinäjoen liikuntahalli.

Maailmanlaajuinen koronapandemia pysäytti koko Suomen ja myös seuramme lajit. Harjoittelut sekä pelit piti keskeyttää keväällä 2020. Kevään aikana luettiin tarkasti ja haettiin ennakkopäätöksiä terveydenhuollon ohjeisiin ja sääntöihin, että saatiin kesälajit käynnistymään. Pandemian aikana harjoiteltiin pienissä ryhmissä ja pelailtiin tyhjille katsomoille.

Pandemian aikana yleistyi pelien etäseuranta; lajien livetulospalvelut ovat kehittyneet valtavasti. Pelien näkyvyyttä on suuresti helpottanut myös suoratoistopalvelut; pesäpallon ykköspesiksen pelit Ruutu+:ssa sekä jääkiekon LeijonatTv.

Seuran varojen keräys perustuu aktiiviseen vapaaehtoiseen työhön ja rahanlähteitä on erilaiset avustukset, kenttä- ja pelipaitamainokset, julkaisut, kioskien myynti otteluiden aikana, edustuspelien lipunmyynti sekä joukkueiden talkootempaukset. Edelleen suurin maksaja on junioreiden vanhemmat, jotka osallistuvat isolla panostuksella harrastusten kustannuksiin.

Vappuna 2022 Alavuden Peli-Veikot sai kunniakkaasti jatkaa Peuhajaaset vapputapahtuman järjestämistä. Tapahtuman järjestämisvastuu siirtyi Lions club:lta APV:lle. Tapahtuma pidetään edelleen koko perheen vapputapahtumana; perinteisiä ohjelmia päivitettiin uusilla toiminnoinnoilla. Tapahtumapaikaksi valittiin Alavus Areenan monipuolinen ympäristö.

Seuran nykyisen johtokunnan muodostavat Arto Pantsu, Tero Juurakko, Terhi Kaunisto, Arto Paalanen, Jari Sippola, Antti Toivonen, Erno Hautamäki, Sanna Mäkelä ja Michael Ojala, joista ainoastaan yksi on sama kuin 2013. Lisäksi johtokunnassa toimii ulkopuolisena rahastonhoitajana seuran kunniapuheenjohtaja Timo Raisio.

Jalkapallojaoston kokoonpano on Timo Raisio, Leena Suokas, Erno Hautamäki, Tuomas Kotkaniemi, Jari Mäkynen, Antti Toivonen, Markku Onnela ja Sebastian Maja, joista kolme on samoja kuin 2013.

Jääkiekkojaoston kokoonpano on Michael Ojala, Terhi Kaunisto, Jari Sippola, Simo Siljanto, Arto Pantsu, Tiina Yritys, Tiina Peltoniemi, Tuoma

Valkama, Nico Sippola ja Juho-Pekka Siikanen, joista ainoastaan yksi on sama kuin 2013.

Pesäpallojaoston kokoonpano on Tero Juurakko, Saanan Juurakko, Risto Lamminmäki, Janne Paajanen, Toni Juurakko, Mikko Toivonen, Mikko Haapala, Jaakka Peltokangas, Matti Vigren, Sanna Mäkelä, Arto Paalanen, Tomii Tukeva ja Tero Alakurtti, pesäpallojaosto on tullut kuvioihin mukaan vasta 2013 vuoden jälkeen.

Seura juhlii 70-vuotis taivalta viikonloppuna 8-10.9.2023. Viikonloppulle on suunniteltu useampia pelejä, joihin on vapaa pääsy katsomoon. Syntymäpäiväjuhlia juhlitaan Alavus Hotellilla la 9.9.2023 klo 18.30 alkaen. Onnitteluita kerätään Alavuden Peli-Veikot ry:n tilille FI96 5007 0040 0346 15, tuotto tullaan osoittamaan junioritoimintaan.

Jalkapallo ja Futsal

Jalkapallo ja futsal vetävät vuosittain uusia harrastajia. Toiminnassa on mukana useita juniorijoukkueita sekä pallokoulu on suosittu harrastus monelle, parhaimmillaan pallokoulussa kesällä 2023 oli yli 30 poikaa ja tyttöä. Poikajoukkueiden lisäksi muutamia tyttöjoukkueita on vuosien varrella ollut, vetäjäpula on kuitenkin rajoittanut tyttöjoukkueiden toimintaa.

Miesten edustusjoukkue on viime vuosina pelannut V / VI divisioonaa, miesten futsal joukkue on pelannut II /III divisioonaa, 2023 jalkapallossa pelattiin V-divisioonaa ja futsalissa II-divisioonaa. Kaudet 2021 ja 2022 jalkapallon P20 joukkue pelasi valtakunnallisia I-divisioonan pelejä sekä P19 pelasi kaudet 2020-2021 ja 2021-2022 valtakunnallista futsal-liigaa.

Peli-ja turnausmatkoja varten päivitettiin joukkueiden käytössä olevaa pikkubussia. Aktiivisesti onkin kierretty pitkin Etelä-Pohjanmaan kenttiä ja P19 ja P20 joukkueet pääkaupunkiseutua myöten.

Jääkiekko

Jääkiekon joukkueet on pyritty käynnistämään joka ikäluokkien osalta. Pienet ikäluokat alkavat haastaa joukkueiden muodostamista viimeistään

U11 ikäluokista alkaen. Jääkiekkoliitto on useilla sääntömuutoksillaan haastaneet lajin harrastajia.

Vakiintuneeksi toiminnaksi on myös muodostunut luistelu- ja kiekkokoulun järjestäminen. Muutaman vuoden ajan kaikki Alavuden esikoululaiset on jääkiekon avulla tutustutettu luistelun maailmaan. Säännölliset maalivahtijäät sekä satunnaiset taito- ja tehojäävät ovat rikastuttaneet valmentajien viikko-ohjelmaa. 2016-2018 oli palkattuna junioripäällikkö jääkiekolle. Myös aikuisten harrastusjoukkueet on jatkaneet toimintaa.

Tyttökiekkoilua on APV:n toimesta pidetty aktiivisesti ja Etelä-Pohjanmaan alueelta on kerätty pelaajat APV:n joukkueeksi turnauksiin. C-tytöt voittivat SM pronssia APV:n joukkueena keväällä 2018.

Miesten edustusjoukkue on pelannut II-divisioonaa, myös III-divisioonassa on ollut aika-ajoin oma joukkue. Naisten edustusjoukkue nousi mestissarjasta Naisten Liigaan keväällä 2020.

Seurayhteistyötä on jatkettu monen lähiseurajoukkueen kanssa, jopa yhteisjoukkueiden parissa. Seurayhteistyö laajeni syksyllä 2022 Tapparajoukkueen kanssa. Peli- ja turnausmatkat vievät kiekon pelaajia lähes koko Suomen paikkakunnille.

Kesällä 2022 järjestettiin Tuokkolan All Star- hyväntekeväisyysottelu, josta tuotto tuli APV:n junioritoimintaan. Samalla nostettiin Pekka Tuokkolan pelinumero 18 Alavus Areenan kattoon.

Pesäpallo

Pesäpallo on viime vuosina lisännyt harrastajiaan hurjasti. Juniorijoukkueita on useita ja yleensä sekä tyttö- että poikajoukkue/ikäluokka. Pesiskoulusta saa kipinän pienimmätkin pallon käsittelijät.

Uudet pelikentät Montulla sekä Tuurissa on olleet aktiivisessa käytössä ja vastustajia on ollut ilo kutsua Alavudelle. Juniorit ovat osallistuneet aktiivisesti pesäpalloleireille useampana kesänä.

Miesten joukkue nousi pesäpallon Suomisarjasta Ykköspesikseen kesällä 2019. Ykköspesistä on Montulla päästy pelaamaan useampi vuosi. Jytinän pesäpallo siirtyi myös APV:n pesäpalloon 2015 ja näin pesäpallossa on miesten maakunta- sekä piirisarjoissa ollut edustusjoukkue. Naiset ovat pelanneet maakuntasarjaa. Omista junioreista on kasvanut omiin aikuisten joukkueisiin pelaajia.

APV 60 vuotta

Oheisena on seuran 40-vuotisjuhliin Raimo Isokankaan ja Armas Korpelan kirjoittamat muistelmät seuran alkutaipaleesta ja 50-vuotisjuhliin kirjoitettu jatko.

Vuonna 2003 vietettyjen juhlien jälkeen APV:n toiminta on jatkunut jalkapallomenestyksen osalta alavireisesti, miesjoukkue pelaa nykyisin V-divisioonassa ja futsal-joukkue putosi edellisellä kaudella II-divisioonasta III-divisioonaan.

Jääkiekossa toiminta on puolestaan piristynyt uuden hyvän hallin myötä ja kausi on pidentynyt molemmista päistä niin, että jääkiekkotoiminta pyörii lähes ympäri vuoden.

Kuluneella 10-vuotiskaudella on seuran ohjelmassa ollut myös lentopallo parin vuoden ajan miesjoukkueen voimin, mutta harrastus hiipui ja tilalle tuli junnujen pesäpallotoiminta, joka on nyt pyörinyt aktiivisesti kahden kauden ajan.

Ensi kaudelle perustetaan oma pesäpallojaosto, jota kautta toimintaa aktivoidaan edelleen.

Toiminta on keskittynyt jalkapallon osalta Alavuden hyvälle nurmikentille, pesäpallon osalta jäähallin hiekkakentälle ja jääkiekon osalta jäähalliin. Nurmikentät ovat perinteisesti olleet Alavudella olleet piirin parhaiten joukossa ja yli kymmenen vuotta sitten pelkästään jalkapallon käyttöön saatu Aseman uusittu ”Station” on parantanut tilannetta entisestään.

Uusi jäähalli, joka toteutui vaikka monet jo epäilivät, oli todellinen piristysruiske jääkiekkoharrastukselle, aivan kuten 40v. ja 50v. juhlissa asiasta puhuttiin. Hieno ajanmukainen halli on todella hyvä pelipaikka ja nyt ei varusteita tarvitse enää kuljettaa harjoituksiin ja kotipeleihin vaan niitä voidaan säilyttää hyvissä tiloissa hallilla. Lisäksi halli on erinomainen pelien seuraamiseen yleisön kannalta.

Ottelumatkat tehdään suurimmaksi osaksi vanhan Vaasan läänin alueelle, mutta osalla joukkueita sarjatasosta riippuen on pelimatkoja eripuolille Suomea.

Lisenssin maksaneet pelaajamäärät olivat kaudella 2013 jalkapallossa vähän alle 200 ja jääkiekossa vähän yli 200, mutta aktiiviset harrastajamäärät, kun taustat otetaan lukuihin mukaan, ovat molemmissa lajeissa reilusti yli 200.

Koska määrissä on molempia lajeja harrastavia vain noin 100-150 henkilöä, nousee APV:n pyörittämä aktiivinen harrastajamäärä yli 400 henkilön eli on noin 5% paikkakunnan väkiluvusta.

Nämä luvut ovat samoja kuin kymmenen vuotta sitten eli toiminta on jalkapallossa ehkä hivenen pienentynyt mutta jääkiekossa kasvanut. Lisäksi pesäpallo on tuonut muutamia uusi mukaan APV:n toimintaan, vaikka monet pesäpallon pelaajat harrastavat myös jääkiekkoa tai jalkapalloa tai molempia.

Seuran puheenjohtajana on toiminut nyt jo 24 kautta allekirjoittanut ja muutenkin toiminnassa on paljon mukana samoja henkilöitä kuin kymmenen vuotta sitten, mutta onneksi joka vuosi joku uusi tulee toimintaa mukaan, sillä valittavasti myös lähes joka vuosi joku jää pois aktiivitoiminnasta.

Seuran nykyisen johtokunnan muodostavat Timo Raisio, Päivi Paalanen, Minna Haapalainen, Piia Katajamäki, Jari Sippola, Jari Helander, Harri Kaitola, Ismo Hoskari ja Kari Visavalta, joista ainoastaan kolme on samoja kuin 2003.

Jalkapallojaoston kokoonpano on Timo Raisio, Erkki Kangastupa, Erkki Kesti, Risto Pekkanen, Kari Visavalta, Ari Hakola, Markku Onnela, Toni Juurakko, Tuomas Salminen, Jari Helander ja Sebastian Maja, joista seitsemän on samoja kuin 2003.

Jääkiekkojaoston kokoonpano on Harri Kaitola, Minna Haapalainen, Sami Yritys, Teuvo Kivistö, Piia Katajamäki, Jari Sippola, Ismo Hoskari, Juha Valtakoski, Pekka Sepponen, Jani Isomäki ja Jussi Luoto, joista kukaan ei ollut mukana jääkiekkojaostossa 2003.

APV:n varojen keräys perustuu edelleen aktiiviseen vapaaehtoiseen työhön ja rahanlähteet ovat paperinkeräys, kenttämainokset, varustemainokset, julkaisut, jäätelökioski, ottelujen aikana pidettävien kioskien tuotto, erilaiset joukkueiden tekemät talkootempaukset.

Kuitenkin isoin rahalähde ovat nykyään junioreiden vanhemmat, joilta kerätään suurin osa junioreiden harrastuksen kustannuksista.

APV jalkapallo ja futsal

APV:n miesten jalkapallon edustusjoukkue pelaa kauden 2013 jalkapallon V-divisioonassa ja pelasi kauden 2012-2013 Futsal II-divisioonassa, josta putosi kauden päätteeksi III-divisioonaan.

APV:llä on usean vuoden ajan ollut aktiivista junioritoimintaa kaikissa ikäryhmissä 15-vuotiaista alaspäin.

Kaudella 2013 piirisarjoissa pelaavat joukkueet: P15 (1998 syntyneet), P14 (1999), P13 (2000), P12 (2001), P11 (2002), P10 (2003), P9 (2004) ja P8 (2005) sekä tyttöjoukkueet T18 (1995) ja T12 (2001) eli yhteensä 10 joukkuetta. APV:n joukkuemäärä kokonaisuutena on paikkakunnan kokoon nähden todella mittava.

Kuitenkin kymmenen vuotta taaksepäin verratessa pelaajamäärät ovat joukkueissa pienentyneet samassa suhteessa kuin paikkakunnan väkiluku muutenkin ja lisäksi yhä useampi lähtee täysi-ikäisenä muualle opiskelemaan tai töihin ja siitä syystä miesjoukkueiden kasaaminen on vaikeutunut.

Hyvänä lisänä ryhmiin ovat kuitenkin olleet lähipaikkakuntien pelaajat, jotka ovat tulleet APV:n juniorijoukkueisiin mukaan.

Lisäksi yhtenä ongelmana on sama kuin kaikissa muissakin harrastuksissa, nykyisestä tiukkatahtisesta työelämästä johtuen aktiivisten ja sitoutuneiden vetäjiä on vaikea saada toimintaan mukaan.

Rahallisia satsauksia ei pelisopimuksiin ole tehty ja siitä syystä on miesjoukkueiden toiminta pikkuhiljaa hiipunut ja muuttunut enemmän harrastustoiminnaksi. Jalkapallokulttuuria ovat Alavudelle kuitenkin vuosien aikana tuoneet vierastyöläiset, jotka ovat Alavudella työskennelleet eri yrityksissä ja samalla pelanneet jalkapalloa.

Iloinen asia on tyttöfutiksen elpyminen kuluneen vuosikymmenen aikana aktiivisten naistoimijoiden ansiosta. Tytöt ovat lisäksi osallistuneet T18-joukkueella futsal-sarjaan.

APV:n jalkapallokauden päättää perinteinen Viiskunta-turnaus, joka on yhtäjaksoisesti pelattu tähän mennessä 35 kertaa. Turnaukseen osallistuu 2 APV:n joukkuetta (edustus ja FC Koukkupolvet) sekä 2-3 lähialueen

miesjoukkuetta. Turnaus pelataan Aseman Station:illa lauantaina 21.9.2003.

APV:n harjoittelu- ja peliolosuhteet ovat erittäin hyvät. Keskustan kenttä on yksi SPL:n Vaasan piirin parhaista ja pelkästään jalkapallon käytössä oleva "Aseman Station" on myös erittäin hyvä juniorikenttä.

Ainoastaan jalkapallon talviharjoitteluolosuhteet ovat huonot ja sen vuoksi seura on panostanut Futsaliin talviharjoittelu-muotona.

Timo Raisio

APV puheenjohtaja, jalkapallojaoston puheenjohtaja

0400-598017

timo.raisio@galileo.fi

Juhlavuoden kunniaksi uusi ilme

APV-jääkiekolle uusi logo

APV-jääkiekko on uudistanut logoa. Uudessa logossa alkuperäinen Esko Saarimäen suunnittelema tunnus on kokenut uudistuksen perinteitä kunnioittaen. Logossa on edelleen seuran lajeja kuvaava pyöreä peliväline ja siivet kuvaamassa kahta tasaveroista joukkuetta. Värinä on mustakeltainen. Logouudistuksen on johtokunnan pyynnöstä toteuttanut Minna Haapalainen.

APV-jalkapallo käyttää jatkossakin omaa jalkapallo-logoaan.

Seuran lipuksi 20 vuotta sitten vihitty alkuperäinen lippu tulee säilymään juhlaikäytössä myös tulevaisuudessa ja siinä olevaa tunnusta käytetään seuran virallisissa asiakirjoissa ja standardissa.

APV johtokunta

APV jääkiekko

APV jääkiekko pitää sisällään tulevana talvena 13 joukkuetta sekä luistelu- ja kiekkokoulun. Toiminnassa on mukana noin 200 lisenssipelaajaa ja lähes sama määrä aktiivisia vanhempia. Joukkueet ovat seuran sisällä hyvin itsenäisiä yksiköjä ja tästä syystä joukkueenjohtajilla on tärkeä työ saada pelaajien vanhemmat innostumaan ja ymmärtämään, kuinka tärkeä rooli heillä kullakin joukkueessa on.

Sarjatoiminnassa nuorin ikäluokka koostuu pääasiassa 2005 syntyneistä. Tätä nuoremmat pelaajanalut ovat mukana luistelu- ja kiekkokoulutoiminnassa, jonka suosio on vuosi vuodelta kasvanut. Viime kaudella mukana toiminnassa oli yli 80 lasta, joka on iso luku Alavuden kokoisella paikkakunnalla. Ilman hyviä vetäjiä tällaista ryhmää olisi mahdotonta pyörittää ja tässä kohtaa onkin hyvä mainita jutusta, joka luistelu- ja kiekkokoulusta on tämän lehden takasivulla.

APV tunnetaan valtakunnan tasolla ehkä parhaiten aktiivisesta nais- ja tyttökiekkotoiminnasta. Harvassa seurassa on omia joukkueita tytöille, mutta tässä kohtaa voimme ylpeänä esitellä peräti 3 tyttöjoukkuetta. Tähän ilmiöön löytyy selitys menneisyydestä ja vahvasta tyttökiekon pioneerihengestä.

Innokkaita kannustajia

Jäähalli, Alavus Areena on ollut meille todella iso juttu! Alavus Areena kokosi seuran joukkueet saman katon alle ja mahdollisti toiminnan kehittämisen nykyiselle tasolleen. Jäähalli on edelleen koko Suomen mittakaavassa tämän kokoluokan komein halli!

Alavudella on perinteisesti ollut aina syvälle juurtunut jääkiekkokulttuuri, joka näkyi jo monttuaikoina suurena fanimääränä katsomossa. Halli mahdollisti tämän vanhan kulttuurin palauttamisen ja olemme saaneet huomata, että mistään Suomesta ei löydy vastaavanlaisia katsojamääriä II-divisioonassa. Toki osasyynä katsojamääriin hallin lisäksi on myös seuran hyvä junioritoiminta, joka tuottaa tasaisesti oman kylän poikia edustusjoukkueeseen ja antaa edustusjoukkueelle alavutelaisen leiman ja identiteetin.

Yhteistyötä monella rintamalla

Vaikka meillä hieno halli toimintaa varten onkin, täytyy seuran kehittämiseksi vaalia yhteyksiä myös hallin ulkopuolella. Ilman naapurikuntien seuroja ja muita yhteistyökumppaneita toimintaa tässä laajuudessa olisi mahdotonta pyörittää.

Jääkiekkoliitto on antanut seuroille hyvän työkalun pelaajien kierrättämiseksi ja lainaamiseksi muilta naapuriseuroilta, joka joustavuudellaan on osoittautunut erittäin toimivaksi ratkaisuksi pienillä paikkakunnilla. Teemme vuosittain seurayhteistyösopimuksen, joka mahdollistaa joukkueiden toiminnan pienissä ikäluokissa sekä pelaajien tasojen mukaisen joukkueen löytymisen.

Yhteistyö halliyhtiön kanssa on ollut mutkatonta hallin alkumetreiltä lähtien ja seura saa huomioita aina kentänhoitajista halliyhtiön hallitustyöskentelyä myöten. Tämä yhteistyö on erittäin arvokasta, jotta saamme hallista parhaan mahdollisen hyödyn irti.

Seura tekee yhteistyötä myös koulujen kanssa ja merkittävimpana mainittakoon yhteistyö Alavuden Lukion kanssa pelaajien aamuharjoitusten merkeissä. Pienellä järjestelyllä olemme saaneet tavoitteellisille pelaajille mahdollisuuden harjoitella kaksi kertaa viikossa aamujäällä hyvässä valmennuksessa.

Toiminta vaatii paljon taloudellisia resursseja. Pelaajien ja vanhempien kukkaron lisäksi urheiluseurat ovat tehneet perinteisesti valtavasti talkootöitä. Jäähalli toi meille mahdollisuuden kehittää yhteistyötä alueen yritysten kanssa. Tästä konkreettisimpana osoituksena ovat lukuisat mainokset Alavus Areenan jäällä, kaukalossa ja takaseinällä.

Mukana ajan hengessä

APV Jääkiekon merkitys Alavudella on suuri ja edelleenkin kasvamaan päin. APV:llä on 60-vuotinen taival takanaan, joka on antanut seuralle vuosien varrella monet kasvot ja vankat juuret. Pyrimme uudistumaan ja muuttumaan maailman mukana unohtamatta seuran alkutaipaleella lanseerattua osuvaa lausahdusta ”kaikkalainen urheilu on lasten leikkiä, johon aikuisetkin yhtyvät”. Työ jatkuu...

Harri Kaitola
Jääkiekkojaoston puheenjohtaja
0400-121688
harri.kaitola@ylisela.com

Pesäpalloa APV:n väreissä

Keväällä 2012 pesäpallon junioritoiminta lähti käyntiin pitkän hiljaiselon jälkeen Alavudella. Jalkapallo ja jääkiekkoseurana tunnetun seuran johto otti pesäpallon myönteisesti vastaan.

Viime vuonna sarjassa olivat E-pojat ja tänä vuonna mukaan tulivat myös D-pojat. Lisäksi tänä vuonna on pidetty 7-10 -vuotiaille pojille pesiskoulua. Ensi vuonna on tarkoitus muodostaa heistä joukkue F-poikien sarjaan, sekä laittaa joukkue C-poikien sarjaan.

Pesäpallo- ja jalkapallotoiminta ovat yhteistyössä pyrkineet minimoimaan pelien päällekkäisyydet. Näin innokas peluri on pystynyt harrastamaan kumpaakin lajia.

Pesistoiminta keskittyy ensi kesänä Montun pallokentälle, joka saadaan pelikuntoon kuluvan syksyn aikana.

Yhteensä pesistoiminnassa on tällä hetkellä mukana noin 60 junioria, ja kaikki uudet ovat tervetulleita mukaan.

Toni Juurakko
Pesäpallotoiminnan vastaava
0500-510772
toni.juurakko@alavus.fi

Seura juhlii 60-vuotis taivaltaan 24.8.2013 klo 19 alkaen Hotelli Liesussa. Onnittelut kerätään Alavuden Peli-Veikot ry:n johtokunnan tilille FI96 5007 0040 0346 15, jonka tuotto tullaan käyttämään lyhentämättömänä juniorijoukkueiden toimintaan.

Alavuden Peli-Veikot ry

APV 50 vuotta

Vuonna 1993 vietettyjen juhlien jälkeen APV:n toiminta on vakiintunut silloiselle tasolleen ja joltain osin terävöitynyt. Jalkapallossa edustusjoukkue on noussut III-divisioonaan ja futsalissa I-divisioonaan sekä jääkiekossa vanhemmat juniorit ja naiset ovat nousseet I-divisioonaan. Juniorijoukkueita on kaikissa ikäryhmissä sekä jääkiekossa että jalkapallossa, ainoastaan tyttöjen ja naisten jalkapallo on jäänyt pois ohjelmasta.

Toiminta on keskittynyt Alavuden kentille sekä Kuortaneen, Ähtärin ja Virtain jäähalleihin. Jääkiekon yhteistoiminta Kuortaneen urheiluopiston kanssa on erittäin tiivistä. Ottelumatkat tehdään pääsääntöisesti vanhan Vaasan läänin alueelle, mutta osalla joukkueita sarjatasosta riippuen on pelimatkoja eripuolille Suomea.

Jalkapallon kenttätilanne on hyvä ja ennen kaikkea pelkästään jalkapallon käyttöön pari vuotta sitten valmistunut "Aseman Station" on nostanut olosuhteet ja kenttämäärät riittäviksi. Aseman Stationin peruskorjaus EU-tuella yhdessä Aseman kyläyhdistyksen kanssa oli kova ponnistus ja siitä ennen kaikkea kiitos kyläyhdistyksen aktiivisille vetäjille – lopputuloksena on saatu erinomainen jalkapallon kenttäalue, johon sopii yhtä aikaa kolme suurikokoista juniorikenttää. Se on helpottanut huomattavasti junioriturnausten järjestämistä.

Jääkiekossa jäähallin puuttuminen paikkakunnalta nostaa kustannuksia ja edelleen tulevaisuuden toiveena on (samoin kuin oli 40-vuotisjuhlissa) jäähallin saaminen paikkakunnalle.

Lisenssin maksaneet pelaajamäärät olivat kaudella 2003 jalkapallossa vähän alle 200 ja jääkiekossa vähän yli 200, mutta aktiiviset harrastajamäärät ovat molemmissa lajeissa reilusti yli 200. Kun ottaa huomioon, että määrissä on molempia lajeja harrastavia vain noin 100

henkilöä, nousee APV:n pyörittämä harrastajamäärä lähelle 500 eli 5% paikkakunnan väkiluvusta.

Seuran puheenjohtajana on toiminut nyt jo 14 kautta allekirjoittanut ja muutenkin toiminnassa on paljon mukana samoja henkilöitä kuin kymmenen vuotta sitten, mutta onneksi joka vuosi joku uusi tulee toimintaa mukaan, sillä valittavasti myös lähes joka vuosi joku jää pois aktiivitoiminnasta.

Seuran nykyisen johtokunnan muodostavat Timo Raisio, Päivi Paalanen, Pekka Järvinen, Seppo Ämmälä, Kari Mänty, Risto Pekkanen, Risto Haapanen ja Kari Visavalta.

Jalkapallojaoston kokoonpano on Timo Raisio, Eija Isokangas, Jukka Härmälä, Erkki Kangastupa, Erkki Kesti, Risto Pekkanen, Kari Visavalta, Marja Myllymäki, Jari Helander ja Sebastian Maja.

Jääkiekkojaoston kokoonpano on Hannes Valkama, Kari Mänty, Ari-Matti Leinonen, Kai Olkkonen, Jyrki Karikangas, Juha Konttila, Timo Katajamäki, Hannu Leppänen, Harri Kuni, Seppo Ämmälä ja Jorma Lindqvist.

APV:n varojen keräys perustuu aktiiviseen vapaaehtoiseen työhön ja isoimmat rahanlähteet ovat nykyään EKO-pisteiden hoito, paperinkeräys, kenttämainokset, varustemainokset, julkaisut, jäätelökioski, ottelujen aikana pidettävien kioskien tuotto, erilaiset joukkueiden tekemät kökkätempaukset.

APV jalkapallon edustusjoukkue

APV:n miesten jalkapallon edustusjoukkue pelaa kauden 2003 jalkapallon III-divisioonassa (toinen kausi seuran historiassa) ja kauden 2003-2004 Futsalin I-divisioonassa (samoin toinen kausi).

Joukkueen pelaajat ovat nuoria. Joukkue on ehkä jopa liian nuori III-divisioonassa tasolle, mutta aikaa myöten tämä ongelma korjaantuu. APV:n II-joukkue pelaa VI-divisioonaa ja lisäksi ahkerasti harjoittelee yli 35-vuotiaiden ryhmä eli materiaalia ja aktiiviharrastajia paikkakunnalta löytyy.

APV:n tavoitteena on ollut pärjätä mahdollisimman pitkälle omilla ja lähialueen juniorikasvateilla myös miesten sarjoissa. Esimerkiksi tänä vuonna on miesjoukkueessa vain kaksi alueen ulkopuolista pelaajaa (toista kautta APV:ssa pelaavat Goran Gjurovski ja Vladimir Janevski Makedoniasta) ja aikaisemmin on kahtena kautena 1990 luvun alkupuolella APV:n miehistössä ollut kaksi virolaista pelaajaa.

APV:n jalkapallokauden päättää perinteinen Viiskunta-turnaus, joka on yhtäjaksoisesti pelattu tähän mennessä 25 kertaa. Turnaukseen osallistuu 3 APV:n joukkuetta (I, II ja 35 vuotiaat) sekä 3 lähialueen miesjoukkuetta. Turnaus pelataan Aseman Station:illa lauantaina 27.9.2003.

APV:n harjoittelu- ja peliolosuhteet ovat erittäin hyvät. Yksi SPL:n Vaasan piirin parhaista kentistä keskustan urheilukentällä ja pelkästään jalkapallon käytössä oleva "Aseman Station".

Ainoastaan jalkapallon talviharjoitteluolosuhteet jalkapallon ovat huonot ja sen vuoksi seura on panostanut miehissä ja nuorissa Futsaliin talviharjoittelu-muotona, koska paikkakunnalla on hyvä ja riittävän suuri liikuntahalli.

Risto Pekkanen

Jalkapallon junioritoiminta

APV:llä on usean vuoden ajan ollut aktiivista junioritoimintaa kaikissa ikäryhmissä 15 vuotiaista alaspäin, osassa ikäryhmiä on koottu jopa kaksi joukkuetta.

Esimerkiksi kaudella 2003 piirisarjoissa ovat pelanneet joukkueet: C15 (1988 syntyneet), C14 (1989), D13 (1990), D12 (1991), E (1992), F (1993) 2 joukkuetta, G (1994) ja H (1995) 2 joukkuetta eli yhteensä 10 joukkuetta.

APV:n joukkuemäärä kokonaisuutena on paikkakunnan kokoon nähden todella mittava, kun lisäksi miesjoukkueita on kolme (edustus, kakkosjoukkue ja yli 35-vuotiaat).

Kaudelle 2004 saadaan taas välivuosien jälkeen myös B-juniorijoukkue.

Nykyiset B- ja A-juniorit pelaavat miesjoukkueiden mukana joko edustuksessa tai kakkosjoukkueessa.

Ongelmat ovat kuitenkin samat kuin kaikilla muillakin joukkuelajeilla.

Pienellä paikkakunnalla ikäryhmät kokoajan pienenevät. Sen vuoksi isolle kentälle siirryttäessä ei jokaisesta ikäryhmästä enää jatkossa saada omaa joukkuetta. Hyvänä lisänä ryhmiin ovat kuitenkin olleet lähipaikkakuntien pelaajat, jotka ovat tulleet APV:n juniorijoukkueisiin mukaan.

Toisena ongelmana on aktiivisten ja sitoutuneiden vetäjien jatkuva pula. Tyttöjalkapallokin olisi helposti saatavissa liikkeelle, jos toimintaan löytyisi innokas vetäjä.

Toiminnan laajuutta kuvaa parhaiten ehkä tapahtumien määrä. Osa joukkueista aloittaa harjoittelun tammikuun alussa sisätiloissa kerran viikossa ja maaliskuussa, kun päästään ulkokentille aloittavat loputkin joukkueet. Ulkona harjoituksia on kaksi tai useampia viikossa, jonka lisäksi tulevat pelimatkat joita joukkuetta kohti on kesän aikana 6-10 sekä lisäksi kotiottelut. Piirisarjan pelimatkat ovat vanhan Vaasan läänin alueelle esim. C15 joukkueen tämän kesän piirisarjan matkat olivat Vaasaan 3 kertaa, Seinäjoki 2 kertaa, Kauhajoki ja Närpiö.

Timo Raisio

APV puheenjohtaja, jalkapallojaoston puheenjohtaja ja
jalkapallon nuorisovastaava

APV:n jääkiekkotoimintaa noin 40 vuotta

Historiatietojen mukaan ensimmäinen APV:n jääkiekkjoukkue on osallistunut sarjaan kaudella 1963-64, kyseessä oli miesten joukkue. Vähitellen mukaan tuli junioritoimintaakin ja joukkueiden lukumäärä kasvoi vähitellen vuosien myötä.

Pelipaikan vakiinnuttua 60-luvun lopulla ”Montulle” myöskin alavutelainen yleisö alkoi löytää varsinkin miesten III-divisioonan ottelut. Huipussaan yleisömäärät olivat 1980-luvun APV-KieHa -otteluissa, joissa parhaimmillaan oli viitisensataa katsojaa.

1980-90 -lukujen taitteessa kiekkoharrastajien määrä nousi juniorijoukkueiden lisääntyneen määrän myötä yli 200, 1990- luvulla syntyneiden ikäluokkien pienenemisestä huolimatta harrastajamäärä on edelleen pysynyt yli 200. Kiitos 1995 mukaan tulleen naisten kiekkoilun, vuoden 2000 paikkeilla alkaneen järjestäytyneen harrastekiekkotoiminnan sekä kiekkokoulun.

Urheilullisesti APV:n jääkiekko nousi kautta linjan pykälän ylöspäin kun seuramme juniorijoukkueet saivat, ulkoilmaolosuhteistamme huolimatta, luvan osallistua samoihin sarjoihin hallipaikkakuntien joukkueiden kanssa. Vuonna 1996 valmistunut tekojää paransi olosuhteitamme hieman, ja ainakin lisäsi innostusta ja paransi toiminnan laatua. Niinpä APV:n joukkueita onkin viime vuosina nähty mm. C-juniorit SM-liigakarsinnassa, B-juniorit valtakunnallisessa I-divisioonassa, ja naisten valtakunnallisessa I-divisioonassa jo kahtena vuotena.

APV:n miesten joukkue pelasi muutaman vuoden alueemme II-divisioonassa kotihallinaan Kuortane, mutta pudottautui sieltä vapaaehtoisesti takaisin III:seen, syynä hallin puuttuminen kotipaikkakunnalta.

Alkavalle kaudelle APV:n jääkiekko lähtee 12 ryhmän ja runsaan 200 lisenssin omaavan pelaajan ja harrastajan voimin. Uutta tällä kaudella ovat A-juniorijoukkue jollaista ei ole meillä koskaan ennen ollut, sekä nuorimpien harrastajien päässä luistelukoulun ja kiekkokoulun toiminnan eriyttäminen eri ryhmiksi.

Hannes Valkama
Jääkiekkojaoston puheenjohtaja

Seura juhlii 50-vuotis taivaltaan 13.9.2003 klo 14 alkaen Alavuden yläasteen juhlasalissa.

Juhla alkaa kahvituksella ja onnittelujen vastaanotolla, samalla voi tutustua Pekka Järvisen kokoamaan näyttelyyn seuran historiasta.

Varsinainen ”virallinen” juhla alkaa klo 15.

Samana iltana on järjestetty iltatilaisuus vanhoille ja nykyisille jääkiekon ja jalkapallon aktiiveille Alavuden Seudun Osuuspankin mökille

Sapsalammille, linja-auto tilaisuuteen lähtee kirkon pihasta klo 19.

Onnittelut kerätään Alavuden Peli-Veikot ry:n 50v. juhlarahastoon OP 500700-234171, jonka tuotto tullaan käyttämään lyhentämättömänä juniorijoukkueiden pelimatkojen rahoittamiseen.

Alavuden Peli-Veikot ry

40 vuotta Alavutelaista palloilu- ja nuorisotoimintaa

Kirjoittanut: Raimo Isokangas

Jalkapallo potkaistiin Alavudelle heti sotien jälkeen 1940-luvulla. Harrastus saapui Alavudelle muuttoliikkeen mukana mm. Tampereelta ja Vaasasta. Jalkapalloa pelattiin Alavuden Urheilijat ry:n suojissa. Seuraan perustettiin jalkapallojaosto. Ensimmäiset jalkapallo-ottelut pelattiin Alavudella vuonna 1947. Jalkapallon harrastajat olivat pääosin Alavuden asemanseudulta. Toki jalkapallon pelaamiseen silloin kelpasi laidun ja heinänteon jälkeen heinäpelto. Lisäksi asemanseudulla sijaitsi 2 oivallista harjoituskenttää – Rajalan kenttä ja Heinosen kenttä.

Jalkapalloilijoiden keskuudessa heräsi jo aikaisessa vaiheessa keskustelu oman erikoisseuran perustamisesta. Hanke kuitenkin venyi – ei rohkeuden puutteesta – vaan kysymys oli puhtaasti taloudellista laatua.

Erikoisseura perustetaan

Asiakirjojen mukaan lopullisen ”alkupotkun” oman erikoisseuran perustamiselle antoi seikka, että asemalla sijaitseva urheilukenttä siirtyi Alavuden kunnan omistukseen. Epäilijöitä hankkeen onnistumiseksi ilmaantui aivan tarpeeksi.

Alavuden Urheilijat ry:n silloisella jalkapallojaoston puheenjohtajalla – Armas Korpelalla – riitti uskoa, rohkeutta ja rakkautta jalkapalloilua kohtaan. Hän kutsui lehti-ilmoituksilla ja tolppajulisteilla alavutelaisia palloilun ystäviä Jalka- ja jääpalloilun erikoisseuran perustamistilaisuuteen. Asiasta kiinnostuneita pyydettiin näissä ilmoituksissa runsaslukuisasti saapumaan tilaisuuteen.

Perustamistilaisuus pidettiin sunnuntaina 19.4.1953 kello 13.00 Osuuskauppa Kyntäjän aseman ravintolan kabinetissa. Virallisen kokouspöytäkirjan mukaan läsnä oli 22 henkeä. Todellisuudessa väkeä pyrki kokoukseen huomattavasti enemmän. Ihmisjoukko ulottui alas portaita ulko-ovelle saakka. Pikkupoikia pyydettiin jopa poistumaan. Tämä väenpaljous osoitti hetken olleen täysin oikea palloilun erikoisseuran Alavuden Peli-Veikot ry:n perustamiselle. Sitä todistaa myöskin seuran lajien suuri suosio paikkakunnalla tänään.

Suomen Palloliitto ry:tä perustamistilaisuudessa edusti Vaasan piirin alueohjaaja Anselm Anttila. Hänestä Alavuden Peli-Veikot ry. saikin vuosien mittaan varauksettoman tukijan ja kannustajan.

Vaasa-lehdessä 17.4.1953 olleessa kirjoituksessa ”Palloiluseura Alavudelle” todetaan mm. seuraavaa: ”Jalkapallotoiminta on ollut yksinomaan AU:n hoidossa. Sen toiminta on kuitenkin ollut niin laajalla pohjalla, että taloudelliset asiat lajin kehittämiseksi AU:n siipien suojissa asettavat omat esteensä”.

Kysymys oli yksinkertaisesti rahasta. Tällöin alkoi myös alavutelainen urheiluhenki lajeista riippumatta. Alavuden Urheilijat ry antoi perintönä uudelle seuralle kaikki pelipuvut, -välineet ja -pallot. Tähän aikaan pallojen hankinta oli vaikeaa. Alavutelaiset jalkapallovetäjät joutuivat hankkimaan osin pallonsa Yhdysvaltain dollareilla Ruotsista.

Perustamiskokous

Palloilun erikoisseuran perustamiskokouksen puheenjohtajaksi valittiin rautatiekirjuri Armas Korpela ja sihteerinä toimi Eino Järvinen. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Jaakko Rintala ja Niilo Lukkarila.

Alueohjaaja Anselm Anttila esitti perustettavan palloiluseuran toimintaan liittyvistä tehtävistä ja seuran merkityksestä palloiluharrastuksen kasvuun paikkakunnalla.

Seuran nimeksi kokous päätti yksimielisesti ALAVUDEN PELI-VEIKOT ja seuran tarkoituksena on vaalia ja tukea palloilun kehitystä jäsentensä

keskuudessa. Seuran ohjelmaan kuuluvat jalka- ja jääpallot sekä seuran ohjelmaan ottamat palloilulajit.

Päämääränsä saavuttamiseksi seura toimeenpanee kilpailuja, neuvonta-, ohjaus- ja neuvottelutilaisuuksia sekä juhlia ja harjoittaa toimintansa tukemiseksi ravintolaliikettä ja urheiluvälinekauppaa hankittuaan sitä varten asianomaisen luvan.

Ensimmäiset toimihenkilöt

Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin rautatiekirjuri Armas Korpela, varapuheenjohtajaksi Eino Järvinen sekä sihteeriksi Jaakko Rintala. Rahastonhoitajaksi valittiin Unto Simolin ja kalustonhoitajaksi Niilo Lukkarila ja Aimo Vierre. Johtokunnan varajäseniksi kokous valitsi Juhani Hemmingin ja Aate Lumion. Ensimmäisiksi tilintarkastajiksi valittiin Erik Kuni ja Paavo Sairanen.

Kokous perusti lisäksi luistinratatoimikunnan ja huvitoimikunnan. Luistinratatoimikunnan vetäjiksi valittiin Juhani Hemminki ja jäseniksi Urmas Seppä, Hannes Leinonen, Erkki Tomperi ja Veikko Lavola. Huvitoimikuntaan kuuluivat puheenjohtajana Niilo Lukkarila ja jäseninä Erkki Tomperi, Arno Snellman, Martti Kotamo ja Rauno Viitanen.

Seuran jäsenmaksuksi kokous päätti aikuisilta 100 markkaa, lapsilta 20 markkaa, kannatusjäsenmaksuksi 500 markkaa ja ikuisjäsenmaksuksi 2.000 markkaa. Ensimmäisen toimintavuoden lopussa oli seurassa 51 varsinaista jäsentä, 102 juniorijäsentä ja 2 kannatusjäsentä. Jäsenkerääjinä toimivat Yrjö Mäkikärki, Jaakko Mutka, Esa Pullola, Rauno Viitanen, Timo Suvanto ja Ilari Seppä.

Ensimmäinen palloilun erikoisseura maaseudulla

Alavuden Peli-Veikot ry oli ensimmäinen jalkapalloa harrastava erikoisseura maaseudulla koko Suomessa. Historiaa on myöskin seuran nimen keksiminen. Silloinen Suomen Palloliitto ry:n päävalmentaja Atski Lehtonen tuli yöllä Alavuden asemalle junalla Helsingistä tarkoituksenaan jatkaa matkaa Kuortaneen Urheiluopistolle ja sattumalta Armas Korpela oli

yövuorossa ja nämä herrat miettivät perustettavalle seuralle nimen Atski Lehtosen ehdotuksen perusteella.

Suomen Palloliitto ry:n jäseneksi Alavuden Peli-Veikot ry hyväksyttiin 18.5.1953 ja yhdistysrekisteriin seura on merkitty 14.9.1953.

Näin oli käynnistetty osa alavutelaista urheilu- ja nuorisotoimintaa: Alavuden Peli-Veikot ry on tänään merkittävä osa Alavuden kaupungin liikunta- ja kasvatustoimintaa. Seura on tuonut kotipaikkakuntaansa tunnetuksi koko Suomessa ja jopa rajojemme ulkopuolellakin.

Varsinainen toiminta

Jalkapalloharrastus sai oivallisen lisäpotkun uuden erikoisseuran myötä. Etenkin junioreiden harjoituksissa osallistujien määrä kasvoi jopa niin suureksi, ettei ”kenttä meinannut riittää”. Suomen Palloliitto ry:n Vaasan piirin sarjoihin luetteloitiin 18 miespelaajaa ja C-junioreita 15 pelaajaa. Lohkossaan Alavuden Peli-Veikot ry:n miesjoukkue pelasi kuusi ottelua, joista voitettiin kolme ottelua. Seurasta pääsi jopa kahdeksan junioria Palloliiton juniorileirille Kuortaneelle. Junioreiden ohjaajina ensimmäisenä kesänä toimivat Armas Korpela, Jaakko Rintala ja Arno Snellman. Ohjaajat järjestivät C-junioreille lisäksi ystävyysotteluita.

Erotuomaritoiminta pääsi myös hyvin alkuun. Ennestään AU:n ajalta oli yksi luokiteltu tuomari ja APV koulutti kaksi erotuomaria lisää. Myöhemmin paikkakunnalle perustettiin vuonna 1981 erillinen erotuomarikerho – Alavuden Seudun Erotuomarikerho ry. Kerho hoitaa kaikki erotuomariatehtävät Alavudella ja naapuripitäjissä.

Varojen keräys

Toiminta vaati myös varoja – omatoimisesti hankittuja. Seuran huvitoimintakunta jouti heti melkoisen tehtävän eteen. Vuoden 1953 toimintakertomuksen mukaan huvitoimikunnan puheenjohtaja Niilo Lukkarila joutui heti tosi touhuihin. Hän selvisi tehtävästään huvitoimikunnan jäsenten kanssa kiitettävästi. Heti keväällä pidettiin ”Suurtanssiaiset” Nuorisoseuralla. Lisäksi AU luovutti uudelle kasvatilleen AU:n paviljongin, Katajatöyrän, ilmaiseksi tanssien järjestämiseen kaksi kertaa.

Vuosikertomuksen mukaan seuran taloudellinen tila oli saatu helposti pidettyä kurissa.

Kasvattajaseura

Alavuden Peli-Veikot ry on koko toimintansa ajan ollut kasvattajaseura. Monet seuran kasvatit ovat koulunkäyntinsä päätettyään lähteneet opiskelemaan ja jääneet sille tielle, mutta moni on saanut työpaikan omalta kotipaikkakunnalta.

Tässä yhteydessä ei voida unohtaa niitä henkilöitä, jotka ovat uutterasti olleet mukana valmentajatehtävissä, huoltotehtävissä ja seuran johtotehtävissä ja ennen kaikkea lasten vanhempien – tyttöjen ja poikien – mukanaolo 40 vuoden aikana on ollut suurenmoista.

Seuralla on ollut vain kuusi puheenjohtajaa

Alavuden Peli-Veikot ry:llä on ollut historiansa aikana vain kuusi puheenjohtajaa. Seuran kunniapuheenjohtajaksi kutsuttu Armas Korpela oli yhtäjaksoisesti 14 vuotta. Häntä seurasi seuran alusta asti mukana ollut työmyyrä Nestori Sinkkonen. Vuoden 1972 alusta puheenjohtajana aloitti Olavi Kangasniemi. Hän toimi puheenjohtajana vuoteen 1979. Hänen jälkeensä puheenjohtajana toiminut Esko Savola vuoteen 1987 saakka. Vuosina 1987 - 1989 puheenjohtajana toimi Kyösti Härkönen. Nykyinen puheenjohtaja Timo Raisio aloitti vuoden 1990 alusta ja jatkaa tehtäviään edelleenkin.

Kaikkien puheenjohtajien aikana toiminta on jatkunut toimeliaasti ja varmasti puheenjohtajien pitkäaikaisuus on ollut seuran rikkaus.

Taloudellinen toiminta

Alavudella ja myöskin lähiseutujen yritystoiminnan tuki on ollut merkittävä Alavuden Peli-Veikot ry:n seuratoiminnan toteuttamiselle. Tässä yhteydessä ei voida olla mainitsematta Alavuden Puunjalostustehdas Oy:n, ei yksin taloudellisen tuen – myös henkisen tuen – merkitystä seuran toiminnalle.

Alavuden kaupunki (kunta, kauppala) on osallistunut taloudellisesti ja myöskin palvelualttiudellaan Alavuden Peli-Veikot ry:n toteuttamiseen ja tulevaisuuden suunnitelmien toteuttamiseen kiitettävästi.

Urheilupaikkojen järjestäminen seuralle – jalkapallossa ja jääkiekossa – on ollut esimerkillistä.

Alavuden Peli-Veikot ry on myös omalla toiminnallaan ollut, esimerkiksi jätteiden huollon ja jätepaperinkeräyksen järjestämisellä, antanut osansa yhteiskunnalliseen toimintaan. Toki jätepaperikeräyksen järjestämisellä on ollut merkittävä osa seuran taloudessa.

40-vuotisjuhlat

Alavuden Peli-Veikot ry viettää 40-vuotisen toiminnan juhlaa Alavuden yläasteen salissa sunnuntaina 17.10.1993 kello 15.00. Tätä ennen seuran jäsenistö – äidit, isät ja tietenkin lapset viettävät kirkkopyhän jumalanpalveluksessa Alavuden kirkossa kello 10.00.

Oman lipun naulaus

Seuran 40-vuotisjuhlallisuuDET aloitetaan lipun naulauksella ja vihkimisellä. Juhla jatkuu Armas Korpelan muistelmilla. Juhlassa pitää juhlapuheen kunnallisneuvos Veikko Heikkilä. Lisäksi juhlassa jaetaan eri urheiluyhteisöjen ansiomerkkejä.

APV:n nuoret juniorit esittävät APV:n marssin. Marssin ensiesitys on tapahtunut seuran 25 – vuotisjuhlassa.

Valokuvanäyttely

Alavuden Peli-Veikot ry:n pitkäaikaisen johtokunnan jäsen ja valmentaja Pekka Järvinen on koonnut yllättävän suuren valokuvanäyttelyn APV:n 40-vuotisesta toiminnasta. Kuvia löytyy kaikkiaan yli 100 kappaletta.

Valokuvanäyttelyn yhteydessä on juhlaväen mahdollisuus tutustua Alavuden Peli-Veikot ry:n leikekirjoihin. Ne ovat ainutlaatuista katseltavaa. Seuran sihteereiden työ on ollut 40 vuoden ajan todella mittavaa.

Alavuden Peli-Veikot ry

Kuinka se kaikki oikein tapahtui eli muistelmia Alavuden Peli-Veikkojen 40-vuotistaipaleelta

Kirjoittanut: Armas Korpela

Alavuden Peli-Veikot ry:n perustaminen tapahtui 12.4.1953 pidetyssä perustamiskokouksessa Osuuskauppa Kyntäjän asemanseudun ravintolassa. Sitä ennen oli pelattu jalkapalloa Alavuden Urheilijain lipun alla. AU:n liittyttyä virallisesti Suomen Palloliitto ry:n Vaasan piirin jäseneksi vuonna 1947. Tuolloin oli AU:n puheenjohtajana opettaja Kalle Valamo ja sihteerinä tunnettu urheilujohtaja, sittemmin Suomen Urheiluliiton puheenjohtaja, agronomi Reino Piirto, joka hyvin myötämielisesti suhtautui Suomen Palloliittoon liittymiseen. Jalkapalloilun harrastaminen Alavudella on kyllä paljon vanhempaa perua. Jo vuonna 1908 oli Jokivarrella opettajana Lauri Perälä, joka peluutti Jokivarren koulussa ja kentälläkin jalkapalloa. Siis jo vuonna 1908. Perälästä tuli myöhemmin valtiopäivämies. Jalkapallotoimintaa jatkoi Jokivarrella sittemmin tunnettu nuorisoseuramies maisteri Ripsaluoma, joka siellä vietti kesiään. Tästä johtuneen Jokivarren jalkapallotaso, joka on antanut koko Alavuden jalkapalloilulle monia hyviä pelaajia.

Ennen aseman urheilukentän rakentamista, siis ennen sotia, pelattiin ratapihalla sijainneella hiiliplaaniilla kesäiltoisin. Alavuden Puunjalostustehdas Oy teki rimoista hiiliä, jotka kuljetettiin asemalle junaan lastattavaksi kuution laatikoissa. Laatikot olivat harvoja ja niin hiilimurskaa ja pölyä valui maahan koko alueelle. Niinpä pelaajat olivat pelin jälkeen mustia kuin neekerit. Sodan jälkeen jalkapalloa harrastettiin ennen sotia rakennetulla kentällä harjoitusmielessä ja siinä olivat vetäjinä ainakin pakkakunnalle muuttanut Ola Engström ja ehkä eräät muutkin. Opettaja Valamon poika, Sakari oli tuonut Ruotsista jalkapallon, jolla harjoiteltiin, Suomestahan ei vielä silloin palloja saanutkaan.

Allekirjoittanut tuli mukaan tähän touhuun vuonna 1946 muutettuumme Vaasasta Alavudelle. Kun vuonna 1947 liityimme Palloliiton Vaasan piiriin ja saimme uuden jalkapallon lahjaksi sekä pelipuvut, pääsi jalkapalloilu tositoimin käyntiin. Mutta pallopula oli alinomaa huolenamme. Miten niitä hankittaisiin lisää ja mistä rahat? Siinäpä pohtimista. Ei muuta kuin iltamat pystyyn, olihan joukossamme ohjelman suorittajia. Niin päätimme järjestää iltamat Jokivarren Nuorisoseuran talolla. Ohjelman suorittajaksi lupautujat jänistivät yksi toisensa jälkeen ja peruivat. Emme kuitenkaan lannistuneet. Ola Engströmillä oli auto, Eiffel, ja sillä hän lupasi huolehtia kuljetuksista. Silloinhan henkilöautoja ei Alavudella ollut montakaan. Osa meistä toimi lipunmyyjinä, osa ovimiehinä, edesmennyt Taneli Tissari esitelmöi jalkapalloilusta ja lopusta ohjelmasta piti huolen allekirjoittanut. Kun Jokivarren Nuorisoseuran ei perinyt lainkaan vuokraa, niin saimme kokoon summan, jolla ostimme peräti viisi palloa. Silloin niitä sentään sai Suomestakin. On selvää, että pallopula oli hetkeksi väistynyt ja voimme tehokkaammin ryhtyä harjoittelemaan. Ensimmäisillä valmentajakursseilla oli allekirjoittaneen lisäksi Taneli Tissari ja ne pidettiin Oravaisissa.

Tuota iltamatoimintaa jatkoimme sitten myöhemmin niin ensin AU:n riveissä ja myöhemmin APV:ssä. Meillä oli APV:ssä jopa oma orkesterikin iltamatoimintaa varten ja ohjelmaamme kuuluivat erilaiset suositut sketsit, jotka sitten ovat tulleet muotiin televisiossakin.

Alavuden Peli-Veikot ry:n perustaminen

Kun jalkapallokulttuuri oli Alavudella nuorta, niin jatkuvasti saimme kuulla nälvimistä. Lapsellista, isot miehet juoksevat pallon perässä. Niinpä kysyimme haukkujiltamme: - Eivätkö pesäpallo ja muut palloilulajit ole pallon perässä juoksemista. - Eivät ne ole.

On aina muistettava, että kaikkalainen urheilu on lasten leikkiä, johon aikuisetkin yhtyvät. AU:n johtokunnasta, johon allekirjoittanutkin kuului, ei yksikään ollut koskaan seuraamassa jalkapallo-otteluita. Yleisökin oli vielä tietämätöntä. Niinpä saatettiin huutaa: "Ylituomari pois kentältä". Pelasimme aluksi uusille maaseutuseuroille järjestetyssä ns. maitosarjassa, jossa aluksi oli vain AU ja IK. Sitten tuli mukaan Kurikka ja Ähtäri. Kuortaneenkin saatiin houkuteltua mukaan, mutta valitettavasti vain vuodeksi. Tuo tarina on kyllä kertomisen arvoinen.

Piirin toiminnanjohtaja Anselm Anttila esitti, että emme tekisi kovin paljon maaleja Kuortaneella ensimmäisessä ystävyysottelussa, että Kuortane

saataisiin mukaan. Emmekä me sitten tehneetkään, vaikka tilaisuus olikin. Ensi puoliaika oli tasan. Ammuimme jopa tahallaan ohi maalin, mutta se kostautui, sillä Kuortane onnistui toisella puoliajalla maalien teossa niin, että me hävisimme koko ottelun. Kukulla oli joukkueessa sellaiset tekijät kuin Jukka Uunila, Kosti Rasinperä ja Juhani Keski-Mäenpää, jotka olivat nopeita ja osasivat käsitellä palloa. Kuortaneen maali oli noiduttu.

Erotuomarina oli tamperelainen kultamitalipainija Rauno Mäkinen. Kyllä siitä ottelusta kuulee irvailuja vielä tänäkin päivänä. Pallo oli silloinkin ja on pyöreä. No. Kuortane saatiin sarjaan mukaan, mutta vain vuodeksi. Voittohan se oli sekin.

Ottelumatkoja me teimme monet vuodet Kotamon karja-autolla, jossa oli korkeat laidat. Alavuden Osuusliikkeeltä saimme penkit ja itse siivosimme pahimmat lehmänsonnat lavalta pois. Kyllähän siellä aina hajuakin oli, mutta siitä ei välitetty. Teimme joskus Ilmajoen matkoja junallakin. Kerrankin meillä oli suutarinlesti mukana ja hakkasimme matkalla ”klosseja” jalkapallokenkien pohjiin. Eräällä ottelumatkalla irtosi Sydänmaan Kivekkään ylikäytävän kohdalla ohjauspäästä mutteri ja törmäsimme ohjauskyvyttöminä puhelinpylvääseen. Koko joukko lensi Mutkan Antin päälle, joka loukkaantui ja joutui sairaalaan.

Jalkapalloilun alkuaikoina meillä pelasi monia tunnettuja henkilöitä: Ähtärin yhteiskoulun voimistelunopettaja, sittemmin Vaasa-lehden urheilutoimittaja Omes Salminen, Pentti Reipas Vaasasta, vanhoja pelitovereita. Hän oli lomilla tekemässä Alavuden asemalla. Oli Esko Himanen ja monet muut. Sitten APV:n perustamisen jälkeen emme ”tarvinneet” enää ulkopuolisia, vaan koitimme tulla toimeen omilla kasvateillamme. Sarjat muuttuivat piirisarjoiksi ja pelasimme VI, V ja IV luokissa. Vuosi vuodelta keskityimme juniorityöhön ja se alkoi antaa vähitellen hyviä tuloksia. Edustusjoukkueemme koostui asemanseudun, Jokivarren ja Rantatöysän pelaajista. Sen sijaan kirkonkylästä ei ollut yhtään pelaajaa, ensimmäinen oli Timo Suvanto. Nykyisin hän on joukkueessamme useitakin keskustan pelaajaa samoin kuin valmentajina ja johtoportaan.

Toinen maininnan arvoinen kehitys on tapahtunut siinä, että iloksemme lasten vanhemmat ottavat osaa toimintaamme yhä aktiivisemmin. Sehän luo kehitykselle aivan uudet puitteet ja antaa suuret tulevaisuuden toiveet.

Näin pitääkin olla. Junioritoiminta onkin nyt erittäin hyvissä käsissä ja junioreista me saamme tulevaisuudessa vielä paljon iloa.

Myös puulaakijalkapallo-ottelut aloitimme varsin varhain. Eräs kesä tässä suhteessa on jäänyt erityisesti mieleen. Loppuotteluun olivat selviytyneet yksityisyrittäjäin joukkue ja Tammisen Autoliike. Tamminen oli ottanut joukkueeseensa kaksi seinäjokelaista pelaajaa ja siitä syntyi kova rähinä. Loppuotteluun lupasi yksityisyrittäjäin puheenjohtaja Jussi Hynninen palkata Vaasan Palloseurasta seitsemän pelaajaa. (Puulaakiottelut pelattiin seitsemän miehisin joukkuein). Silloin Tamminen ilmoitti palkkaavansa Ilves-Kissojen mestaruussarjajoukkueesta myös seitsemän pelaajaa, joten Alavuden puulaakimestaruudesta olisivat otelleet mestaruussarjalaiset VPS ja Ilves-Kissat. Me neuvottelimme ja yritimme kaikkemme silloisen urheiluohjaaja Tuomolan kanssa saada asiat järjestykseen. Onnistuimme lopulta ja niin Alavuden puulaakimestaruudesta ottelivat Tammisen Autoliike ja Alavuden Yksityisyrittäjät hyväksytyillä miehistöillään. On kuitenkin sanottava, että oli miten oli, niin suurta propakandaa tämä kaikki Alavuden jalkapalloilulle silloin oli.

Muistelmia riittäisi kyllä 40 vuotta kestäneeltä ja vähän aikaisemmaltakin jalkapallotaipaleelta paljon, paljon enemmän. Niistähän voisi kirjoittaa vaikkapa kirjan, mutta riittääköön tämä nyt tällä kertaa jalkapallon osalta. Elämä jatkuu. Tulkoon kuitenkin tässä lopuksi mainittua Viiskunnan perustajan ja Suomen Palloliiton varapuheenjohtaja Hugo Valppaan sanat meille jalkapallomiehille: ”Olkaa onnellisia, teillä on hoidettavana maailman hienoin urheilulaji”.

Jääurheilutoiminta

Kun APV oli perustettu vuonna 1953, heti seuraavana vuonna aloitimme myös jääpalloilun. Jääpalloilua me harrastimme kuitenkin jo aikaisemminkin, joskin sille kävi vähän köpelösti. Me harjoittelimme Pumpmulammen jäällä ja mukana olivat ainakin Ola Engström ja Mäkilärjen veljekset Juhana ja Yrjö. Eräänä lauantaina puhdistimme jään lumesta aikomuksena pelata sunnuntaina. Mutta suuri oli tyrmistyksemme, kun saavuimme radalle. Keskelle kenttää oli dynamiitilla räjäytetty suuri aukko. Ei voinut ajatellakaan pelaamista. Tapahtuma myös kertaheitolla lopetti jääpalloilun harjoittelun siihen. Poliisi kyllä löysi syylliset, mutta mitä se enää auttoi.

Jotta meillä olisi jonkinlaista talvitoimintaa, aloitimme nyrkkeilyharjoitukset kirkonkylän nuorisoseurantalon pihamaalla sijaitsevalla painikämpällä. Nymannin Nappe oli yksi innokkaista ja me järjestimme jopa nyrkkeilykilpailutkin nuorisoseuran talossa. Sen käytännön järjestelyistä vastasi Vaasan Nyrkkeilyklubi.

Kun sitten APV oli perustettu oli ajatuksenamme saada Alavudelle luistinrata ja sen mukanaan tuomaa talviurheilua kesän jalkapalloilun rinnalle. Luistinatorapuuhaassa olivat voimakkaita tukijoitamme kunnanlääkärit Urmas Seppä vaimoineen ja Hannes Leinonen sekä apteekkari K. E. Koskenvuori. Nämä lahjoittivat pesämunan hankkeelle ja keräsivät rahaa luistinatoratoimintaa varten. Luistoradan paikaksi valitsimme Santerinlammen, joka oli sopivasti asemanseudun ja kirkonkylän puolella välissä. Tarvitsimme kaksi kappaletta radalle, toisen luistelijoin varten ja toisen toimistokopiksi. Niitä varten saimme puutavaraa Oy Svanljungin ja Alavuden Puunjalostustehdas Oy:n sahoilta sekä Hakkolan sahalla Tuurista. Kun menimme Hakkolan sahalle pyytämään lautta, niin sahanomistaja Hakkola osoitti lautakasaa ja sanoi, että ottaa niin paljon kuin tuohon teidän pakettiautoon mahtuu.

Olimme matkassa Tuokkolan Lassen Granit –merkkisellä pakettiautolla, joka oli erittäin suurikokoinen. Me lastasimme sen niin täyteen, että pyörät vain hakkasivat koriin ja täytyi ajaa erittäin hiljaa. Mutta perille tultiin ja niistä laudoista saimme kaiken, minkä tarvitsimme kappien laudoitukseen. Ostimme uudet kovaäänislaitteet levysoittimeen ja Rintalan Jaska teki niille hienot kotelot. Luistorata avattiin ilotulituksella ja väkeä oli runsaasti. Soittoiltoina pääsi radalle vuosimerkin ostaneet taikka pääsylipun lunastaneet. Vuosilippuja myimme kankaalle painettuina 2 markkaa kappale. Kaikki radan puhdistustalkoot koitimme tehdä talkootyönä jäädyttämistä myöten. Kunta ei juuri avustuksia antanut. Kerran saimme 15.000 markkaa, jolla summalla saimme teettää puhdistusvälineitä. Niidenkin käyttöön liittyi ehto. Ne oli säilytettävä käytön jälkeen juuri rakennetun uuden koulun vintillä ja haettava ne sieltä saakka aina tarpeen vaatiessa. Tuota määräystä emme noudattaneet, sillä isä Sinkkoselta, joka oli paikallisena apuna meillä, olisi mennyt monta työtuntia päivittäin välineiden hakemiseen ja takaisin viemiseen. Varoja täytyi hankkia kaikin mahdollisin tavoin. Me myimme kuuluttajakopista teetä ja korppuja, teen maksaessa 20 penniä ja korpun

10 penniä vai oliko se päinvastoin. Silläkin tavalla saimme käyttörahaa. Muistuu hyvin mieliin, että pankinjohtaja Aimo Suvanto tuli aina silloin tällöin radalle ja osti teetä ja korppua ja maksoi niistä viisi markkaa, joka oli Sinkkosen isän päiväpalkka. Ei siis ihme, jos me usein, kun kassa ammotti tyhjyyttään ja lunta alkoi sadella, tähysimme tielle, että joko sitä Suvantoa näkyisi.

Vaikka kysymyksessä olikin lammen jää, niin jouduttiin sitä aika usein jäädyttämään syntyneiden raijien vuoksi. Sinkkosen Nepa, APV:lle aivan korvaamaton mies kautta aikojen, teki vanhasta kuorma-auton moottorista moottoriruiskun, jolla imimme vettä avannosta ja päästimme sitä jäälle ja hyvä tuli.

Kerran yhdessä Nepan kanssa jäädyttämässä ollessamme oli lähes 30 asteen pakkas, eikä moottori tahtonut lähteä käyntiin. Minä olin letkun päässä odottelemassa vettä ja Nepa hääri moottorin kimpussa. Yhtäkkiä moottori lähti käyntiin ja vettä alkoi tulla niin voimakkaasti, että letkun pää heilahti ja minä lensin kauas jäälle letkun heiluessa jään pinnalla ja suihkuttaessa vettä päälleni. Jäädyn vaatteissani aivan tönköksi ja jouduin kiireesti lähtemään kotiin sulattelemaan. Tässä yhteydessä tulkoon mainittua, että Alavuden palokunta ansaitsee kiitoksen siitä, että se joskus piti harjoituksia jäällä ja suoritti jäädytystä. Jäälle tarvitsimme myös maalit, jotka teimme Alavuden Puunjalostustehdas Oy:n sahallalla Nappe Nymanin johdolla. Mukana olivat ainakin Esko Peltonen ja Martti Hyytinen allekirjoittaneen lisäksi. Päreenuista laudoista teimme maalien taakse verkot, rautalankaverkkoa kun ei ollut.

Kuten sanottu luistinratatoiminta nieli myös jalkapalloilulta tienattuja varoja ja tilanne muuttui lopulta kestäättömäksi. Jouduimme lopettamaan koko touhun, sillä eihän talkotoimintaa kukaan ikuisesti kestä.

Jääkiekkoilu

Vuonna 1964 tulivat Alavuden lukiolaiset Ilkka Kähäri ja Olli Varila allekirjoittaneen puheille esittäen pyynnön, että APV ottaisi ohjelmaan jääkiekkoilun, joka oli vallannut alaa ja josta nuoret olivat hyvin kiinnostuneita myös Alavudella. Esitin asian johtokunnalle, jolla ei ollut

mitään sitä vastaan, saataisiinhan jälleen seuralle toimintamuoto talveksi, ja hyvä toimintamuoto saataisiinkin. Hanke lähtikin sitten ripeästi matkaan.

Jääkiekkokaukalon paikaksi valittiin nykyinen paikka yhteiskoulun lähellä oleva soraomonttu, joka osoittautui heti alkuun hyväksi paikaksi. Ilkka Kähäri ja Olli Varila suorittivat lupaamansa rahankeräyksen ja se onnistui hyvin. Ari Kähäri lahjoitti paperipuuta, jotka halkaistiin kaukalon tukipylväiksi ja sahatavara saatiin jälleen Alavuden Puunjalostustehtaan sahalta. Kaarteiden metallirungon tekin Alavuden Konepaja. Alavuden Leijonaklubi Osmo Tuohiniemen johdolla hankki kahdet jääkiekkomaalivahdin suojukset ja niin ilmoittauduimme sarjaan.

Voitimme oman lohkomme, mutta kun piirimestaruudesta piti olla ottelu toisen lohkon voittajan Kauhajoen Karhun kanssa Kauhajoella, niin jäät olivat menneet, eikä piirimestaruutta voitu ratkoa.

Mutta jääkiekkoilu alkoi vuosi vuodelta saada yhä enemmän tukijoita niin, että kokonaiset perheet tulivat mukaan. Jopa isät ja äidit hankkivat luistimet ja odotellessaan lapsiaan luistelivat vapaalla luistelualueella. Myös jääkiekkoilu alkoi saavuttaa vuosi vuodelta yhä suurempien katsojajoukkojen suosiota. Niinpä jääkiekko-otteluita vetävät nykyisin enemmän katsojia kuin mitkään muut urheilutilaisuudet Alavudella. Jäähallin saaminen paikkakunnalle oli lähellä, mutta taloudellinen tilanne ei toistaiseksi antanut siihen mahdollisuuksia. Tämä hanke kuitenkin todistaa lajin suurta suosiota Alavudella.

Muuten kuvaavaa oli kaukaloiden perustamisaikoina se, että silloinen kunnanjohtaja Paavo Nokua mainitsi paikkakunnalla vierailleelle maaherra Viitaselle, että Alavudella on kaksi jääkiekkokaukaloa, toinen kirkolla ja toinen asemanseudulla. Vähitellen jääkiekkokaukaloiden pystyttäminen ja hoito siirtyi kokonaan kaupungin haltuun, joten siitä huolesta päästiin. Alavudella ovat kaikki urheilupaikat hyvässä kunnossa ja siitä ansaitsee kunnanjohto ja liikuntatoimi erityisesti suuret kiitokset. APV:lle jäi nyt entistä enemmän aikaa ja voimavaroja itse jääkiekkoilijoiden kouluttamiseen, kun ei enää ollut kaukalot huolena.

Tuloksia on myös syntynyt. Joukkueiden kuljettamista varten sekä kesällä että talvella ostettiin seuralle linja-auto, joka on jo kolmas järjestyksessä. APV onkin eräs piirin parhaista jääkiekkoseuroista, jolla lisäksi on mallikelpoisesti hoidettu junioritoiminta. On selvästi havaittavissa, että

jääkiekkoilusta on muodostumassa valtalaji talvisin, sillä yhä kasvavat joukot lähtevät jääkiekkotoimintaan mukaan. Suomalaispelaajien siirtyminen ulkomaisille kentille todistaa sen, että kiekkoilussa on täällä menestytty.

Jääkiekkoilusta APV on saanut erinomaisen kaipaamansa talvilajin, joka antaa ympärivuotisen vilkkaan toiminnan niin aktiivipelaajille, seuran johtomiehille sekä suo mahdollisuuden sankoille yleisöjoukoille saapua seuraamaan mieliurheiluaan kesällä ja talvella.

Lopuksi haluan APV:n perustajana, ensimmäisenä puheenjohtajana ja nykyisenä kunniapuheenjohtajana kiittää kaikkia, jotka ovat tavalla taikka toisella olleet mukana ja tukemassa nyt 40 vuotta täyttäneitä Alavuden Peli-Veikot ry:tä niin jalkapalloilussa kuin jääkiekkoilussakin ja toivottaa kaikkinaista menestystä tulevina vuosina.

Kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta.
APV tarvitsee Teitä kaikkia.

Saatavana sähköpostilla, tilaukset timo.raisio@galileo.fi